

Εξώφυλλο

ISSN: 2944-9391

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ 2024 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #310

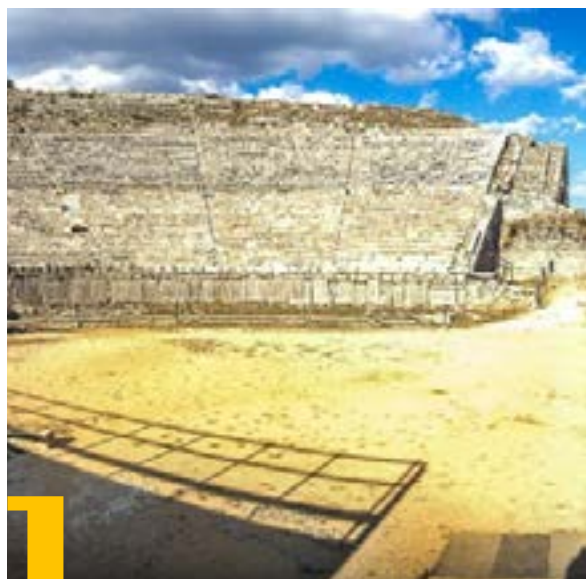
ΕΡΓΟΤΑΞΙΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ:

ΜΙΑ... ΑΜΕΤΑΚΙΝΗΤΗ ΥΠΟΘΕΣΗ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΕΙΟΥ

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

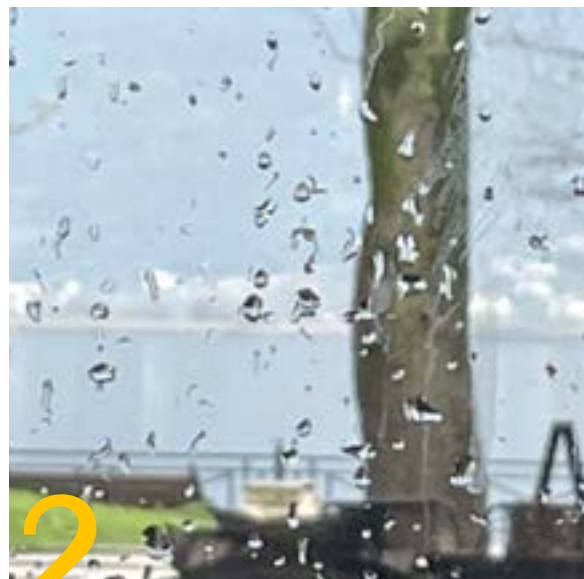
Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων,
τη βδομάδα που πέρασε

1 Φεστιβάλ Δωδώνης: Τέσσερις θεατρικές παραστάσεις και μία συναυλία

ΤΕΣΣΕΡΙΣ θεατρικές παραστάσεις και μια μουσική εκδήλωση θα φιλοξενήσει το 8ο Φεστιβάλ Δωδώνης που διοργανώνεται από τον Δήμο Δωδώνης. Όλες οι παραστάσεις θα γίνουν στο αρχαίο θέατρο της Δωδώνης, στις 21:00.

<https://typos-i.gr/article/festival-dwdwnhs-tesseris-theatrikes-parastaseis-kai-mia-synaylia>

2 Νέο μπουρίνι, νέα προβλήματα, στα Γιάννενα

ΣΕ ΑΡΚΕΤΕΣ περιπτώσεις κλήθηκε να παρέμβει η πυροσβεστική Ιωαννίνων, μετά το μπουρίνι (ένα ακόμα τις τελευταίες μέρες), που εκδηλώθηκε στην περιοχή.

<https://typos-i.gr/article/neo-mpourini-nea-problhmata-sta-giannena>

3 Πολιτιστικές εκδηλώσεις στην Ήπειρο (πλην Ιωαννίνων)

ΟΠΟΙΟΙ-ΕΣ βρεθείτε μέσα στον Ιούλιο σε κάποια περιοχή της Ηπείρου, εκτός Ιωαννίνων, έχετε και κάποιες πολιτιστικές επιλογές...

<https://typos-i.gr/article/politistikes-ekdhlwseis-sthn-hpeiro-plhn-iwanninwn>

4

Αρχαίο θέατρο Δωδώνης, 26 Ιουλίου, 21:00: «Ορέστεια»

<https://typos-i.gr/article/arxaio-theatro-dwdwnhs-26-iouliou-2100-oresteia>

Ο Τύπος χρειάζεται τη στήριξή σας

Ο Τύπος Ιωαννίνων typos-i.gr, είναι ένα ανεξάρτητο, συνεταιριστικό μέσο ενημέρωσης στα Γιάννενα, με τρεις εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης.

Τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι δεδομένο στα ΜΜΕ.

Είναι επίσης ένα μέσο ενημέρωσης που θέλει και επιδιώκει να βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στους αναγνώστες και τις αναγνώστριές του. Γιατί το αναγνωστικό κοινό είναι πάντα αυτό που τελικά έχει τον τελευταίο λόγο. Και έτσι πρέπει. Αυτό που θέλουμε, είναι προοπτικά να βασιζόμαστε αποκλειστικά στις συνδρομές των αναγνωστών και αναγνωστριών μας.

Η επιβίωση της δημοσιογραφίας, πόσο μάλλον σε τοπικό επίπεδο, δεν είναι εύκολη υπόθεση.

Με την προϋπόθεση της αλληλεπίδρασης και της συνειδητοποίησης του πραγματικού ρόλου ενός μέσου ενημέρωσης, ο «Τύπος Ιωαννίνων» ζητάει τη στήριξή σας.

Τη στήριξη του καθενός και της καθεμίας από εσάς που μας διαβάζει τόσα χρόνια και που μας εμπιστεύεται.

Κάνοντας μια συνδρομή μέσω του **Patreon**, με 5 ευρώ το μήνα, στηρίζετε την ύπαρξη του typos-i.gr και όλων των πραγμάτων που δημιουργούμε.

Από τις καθημερινές ειδήσεις και την ενημέρωση, μέχρι τις εκδόσεις, τα ντοκιμαντέρ κ.ο.κ.

Για να κάνετε τη συνδρομή, πατήστε το κόκκινο «κουμπί» στο τέλος του άρθρου ή απλά, τον εξής σύνδεσμο: https://www.patreon.com/TyposI?fan_landing=true

Μέσω του Patreon, μιας πλατφόρμας στήριξης δημιουργών περιεχομένου, θα μπορείτε να βλέπετε είτε αποκλειστικό περιεχόμενο, άρθρα που ανεβαίνουν μόνο εκεί δηλαδή και όχι δημόσια, είτε να έχετε πρόσβαση νωρίτερα σε podcasts, ψηφιακά έντυπα, είτε να συμμετέχετε σε κληρώσεις για θεάματα που γίνονται στα Γιάννενα.

Επίσης, μπορείτε εκεί να δείτε όλο το **ντοκιμαντέρ By the Lake**, για τη μουσική σκηνή των Ιωαννίνων μεταξύ 1975-1995, αλλά και να κατεβάσετε **δύο ψηφιακές εκδόσεις** του Τύπου Ιωαννίνων.

Επιπλέον, κάθε συνδρομητής-τρια θα λάβει έναν κωδικό έκπτωσης για τον επόμενο τόμο «**25+1 ρετρό ιστορίες**» που θα κυκλοφορήσει το 2024.

Ουσιαστικά, μέσω του Patreon, κάνετε μια πάγια εντολή για κάθε μήνα μέσω της τραπεζικής σας κάρτας. Δεν πρόκειται να σας ζητηθούν τραπεζικοί κωδικοί ή ο,τιδήποτε προσωπικό. Το Patreon είναι μια αναγνωρισμένη και ασφαλής πλατφόρμα στήριξης δημιουργών.

Αν έχετε πρόβλημα στην εγγραφή, μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας με mail ή στο messenger της σελίδας του Τύπου στο facebook, για πληροφορίες.

● BECOME A PATRON

Όταν λεγόταν Αληζότ Τσιφλίκι

Ο Γεροπλάτανος είναι ένα χωριό στον Δήμο Πωγωνίου. Κάποτε ανήκε στην περιοχή του Ζαγορίου – ένα από τα χωριά του Δυτικού Ζαγορίου «αριστερόθεν της λεωφόρου προς Λιασκοβίκιον» όπως αναφέρεται σε έγγραφο. Η παλιά ονομασία του χωριού ήταν Αληζότ (ή Αληζώτ) Τσιφλίκι. Αποκαλούνταν και απλώς Τσιφλίκι. Την ονομασία αυτή το χωριό την κράτησε μέχρι και το 1927 – στα τέλη της δεκαετίας του '20, υπήρξε μια πανελλαδική «εκστρατεία» μετονομασίας οικισμών και χωριών της Ελλάδας για να «φύγουν» τα ξένα ονόματα.

Αληζότ λεγόταν ένας μπέης, ο οποίος ήταν πασάς των Ιωαννίνων κατά τον 18ο αιώνα, πριν την έλευση του Αλή πασά. Αληζότ Τσιφλίκι σημαίνει δηλαδή ιδιοκτησία του Αληζότ. Ο λόγιος του 19ου αιώνα Γιάννης Λαμπρίδης αναφέρει: «Απόγονος δε εκείνης και ισχυράς τίνος πατριάς αρχηγός εις το χωριόν τούτο Αλιζότ Μπέυς λεγόμενος από του έτους 1706 νηαγκάσθη να περιουναγάη εκ των πέριξ κατοίκους και εγκατα-

στήση αυτούς εις το χωριόν του Ζαγορίου Αλιζότ Τσεφλήκι έκτοτε λεγόμενον...».

Κάτοικοι της περιοχής που έχασαν εκείνη την περίοδο τις περιουσίες τους από τον Αληζότ Μπέη, κατέφυγαν στην περιοχή της Ζαραβίνας. Η επιστροφή τους στον τόπο τους έγινε με τον θάνατο του Αλή πασά, το 1822.

Ο καθηγητής γλωσσολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων Κώστας Ευ. Οικονόμου, για τη σημασία του Αληζότ Τσιφλίκι αναφέρει ότι προέρχεται από το προσωπώνυμο Αληζότ (σύνθετη λέξη που αποτελείται από το τούρκικο προσωπώνυμο Αλι=ο θετός γιος του Μωάμεθ και αλβανικό ουσιαστικό που σημαίνει «ο κύριος, ο αφέντης»). «Το τούρκικο βαφτιστικό Αλι, του σύνθετου προσωπώνυμου Αλιζότ, πέρασε, μέσω της μωαμεθανικής θρησκείας, και σε αλβανικούς πληθυσμούς, όπως αυτό δηλώνεται από τη σύνθεσή του με το β' συνθετικό zot» αναφέρει ο Οικονόμου στη μελέτη του «Τα οικωνύμια του νομού Ιωαννίνων-Γλωσσολογική εξέταση».

Οι **εκδόσεις** του Τύπου Ιωαννίνων και της ΣΧΗΜΑ ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ

«25+1
ΡΕΤΡΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ»

«25+2
ΡΕΤΡΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ»

«ΟΙ 'ΑΠΟΣΤΑΤΕΣ'
ΤΑ ΡΕΝΤΖΕΛΑ
ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ»

ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μια επταετία «φαγούρας» για το εργοτάξιο του Δήμου

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΕΙΟΥ

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Το βασικό εργοτάξιο του Δήμου Ιωαννιτών είναι εδώ και χρόνια στο λάθος σημείο: δίπλα στη λίμνη.

Δεν είναι η μοναδική υποδομή που για χρόνια ολόκληρα υποδεικνύει ότι αυτή η πόλη αναπτύχθηκε χωρίς πραγματικό σεβασμό για το περιβάλλον που τη φιλοξενεί. Παλιότερα, σε παρόμοιες, παραλίμνιες θέσεις βρέθηκαν και άλλες τέτοιες βαριές υποδομές, στο αστικό μέτωπο μάλιστα.

Το εργοτάξιο ξανάρθε στο προσκήνιο με αφορμή την αντιπαράθεση του συλλόγου εργαζόμενων και της δημοτικής αρχής για τις συνθήκες που επικρατούν στον χώρο εργασίας.

Πέρα από τις παράπλευρες (πολιτικές)

διαστάσεις της αντιπαράθεσης, το θέμα είναι προφανές: το εργοτάξιο θα έπρεπε να είχε μετακινηθεί εδώ και χρόνια από εκεί και οι δημοτικές αρχές μοιράζονται την ευθύνη της αργοπορίας.

Ήδη, από τα τέλη της δεκαετίας του '10 είχε αρχίσει η συζήτηση για την πρόδηλη ασυμβατότητα εργασιών όπως το πλύσιμο απορριμματοφόρων ή η αλλαγή λαβιδιών σε οχήματα του Δήμου, δίπλα στην Παμβώτιδα.

Μόλις όμως το 2017 έγινε μια πρώτη προσπάθεια, από την τότε δημοτική αρχή Μπέγκα που ενέκρινε το ποσό των 650.000 ευρώ για την κατασκευή κτιριακών εγκαταστάσεων και άλλα 53.000 ευρώ για τις μελέτες.

Η δημοπράτηση του έργου αναμενόταν τους πρώτους μήνες του 2018.

Ο χώρος ήταν στη δημοτική έκταση απέ-

ναντι από τα γήπεδα της ΕΠΣΗΠ, στη δημοτική ενότητα Ανατολής, κοντά στη λεωφόρο Νιάρχου.

Το σχέδιο για το νέο εργοτάξιο περιλάμβανε γραφεία για τους διοικητικούς υπαλλήλους και τους πολιτικούς προϊσταμένους των διευθύνσεων, ιατρείο, αποδυτήρια, αίθουσα συσκέψεων, χώρους υποδοχής κοινού, αποθηκευτικούς χώρους (όπου θα περιλαμβάνεται και η κεντρική αποθήκη υλικών του Δήμου), πλυντήριο-λιπαντήριο για τα οχήματα, συνεργείο, εργαστήρια, πρατήριο καυσίμων, αμαξοστάσιο, πάρκινγκ.

Το 2019 η δημοτική αρχή άλλαξε, χωρίς να έχει μετακινηθεί το εργοτάξιο. Τον Ιανουάριο του 2020, η νέα δημοτική αρχή Ελισάφ ενέκρινε το ποσό του 1,1 εκατ. ευρώ για τη μετεγκατάσταση.

Το 2020 η ανάδοχος εταιρία ζήτησε και πήρε παράταση για να ολοκληρώσει τις

μελέτες, μέχρι τον Δεκέμβριο του 2020. Ωστόσο, η σύμβαση για τις μελέτες λύθηκε, επί της προηγούμενης δημοτικής θητείας, λόγω ασυμφωνίας του μελετητικού αντικειμένου με το μέγεθος των εγκαταστάσεων. Η δημοτική αρχή Ελισάφ δέχθηκε κριτική, όχι αβάσιμη, πως η αιτιολογία που πρόβαλε δεν... συμβάδιζε τελικά με το ίδιο το μέγεθος του έργου...

Τον Μάιο του 2022 έγινε τελικά η δημοπράτηση του έργου της μετεγκατάστασης με σύστημα «μελέτη-κατασκευή», το οποίο προτιμούσε κατά κόρον η προηγούμενη δημοτική αρχή. Ο προϋπολογισμός του έργου είχε ανεβεί στο 1,5 εκατ. ευρώ. Ο διαγωνισμός κηρύχθηκε άγονος και το εργοτάξιο παρέμεινε αμετακίνητο...

Στο μεταξύ, γειτονική επιχείρηση είχε κάνει ασφαλιστικά μέτρα, όχι κατά του εργοταξίου, αλλά κατά της εγκατάστασης του Πράσινου Σημείου, τα οποία κρίθηκαν υπέρ του Δήμου, στο τέλος του 2023. Μέχρι να τελεσιδικήσει η απόφαση, υπήρξε συμφωνία των παρατάξεων για «πάγωμα» των διαδικασιών.

Θεωρητικά λοιπόν, δεν υπάρχει πια κανένα εμπόδιο στη μετεγκατάσταση εκτός από το... διαρκές: τη χρηματοδότηση.

Η νέα δημοτική αρχή Μπέγκα, δηλώνει αποφασισμένη να προχωρήσει το έργο, παρότι οι αργοπορίες είναι δεδομένες. Στον προϋπολογισμό έχει εγγραφεί ποσό για τις απαιτούμενες μελέτες, επιστρέφοντας στον προ πενταετίας σχεδιασμό (όχι δηλαδή με «μελέτη-κατασκευή») και αναμένονται οι απαιτούμενες διοικητικές πράξεις για να προκηρυχτεί το έργο.

Στο μεταξύ, αυτή την επταετία που μεσολάβησε, οι συνθήκες στο εργοτάξιο δεν βελτιώθηκαν. Αντίθετα, ελέω κυβερνητικών πολιτικών, οι εργαζόμενοι-ες μειώθηκαν και κλήθηκαν να επωμιστούν περισσότερη δουλειά, με χειρότερες συνθήκες.

Επίσης, μια πολύ κρίσιμη περιοχή, στο παραλίμνιο αστικό μέτωπο (η οποία ανήκει στην 6η ΥΠΕ, στο υπουργείο Υγείας από το οποίο μπορεί να τη διεκδικήσει φυσικά ο Δήμος), ουσιαστικά «εξαφανίζεται» και παραμένει απρόσιτη. Σημειώνεται τέλος ότι παραλιακά (όχι μέσα από τον χώρο του εργοταξίου) έχει σχεδιαστεί να περάσει και ο παραλίμνιος ποδηλατόδρομος.

Οπότε, άνευ εργοταξίου, είναι μια περιοχή που έχει μέλλον...

ΣΙΝΕΜΑ

24 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Έγκλημα στο Εξηπρές 13»

Το κινηματογραφικό αφιέρωμα με τίτλο «Εγκλήματα... στο Μουσείο», βασισμένο σε μυθιστορήματα της Άγκαθα Κρίστι, συνεχίζεται από το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς σε συνεργασία με τον Δήμο Ιωαννιτών, στον υπαίθριο χώρο του Μουσείου Αργυροτεχνίας. Την Τετάρτη 24 Ιουλίου, στις 21:00, θα προβληθεί η ταινία «Έγκλημα στο Εξηπρές 13» (1961) σε σκηνοθεσία Τζορτζ Πλόκ με Μάργκαρετ Ράδερφορντ, Άρθουρ Κένεντι, Μιούριελ Πάβλου, Τζέιμς Ρόμπερτσον Τζάσις. Είσοδος ελεύθερη.

24-28 ΙΟΥΛΙΟΥ

Προβολές ταινιών στο Zagoriwood

Έως 28 Ιουλίου, το Zagoriwood βρίσκεται για άλλη μια χρονιά στα Κάτω Πεδινά Ζαγορίου. Εκτός από κινηματογραφικά εργαστήρια, θα γίνουν και προβολές ταινιών για το κοινό, στην πλατεία του χωριού, με ελεύθερη είσοδο.

ΟΙ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΕΧΟΥΝ ΕΞΗΣ

Τετάρτη 24 Ιουλίου, στις 21:30	Ταινίες από το Positively Different Film Festival Ελληνικές μικρού μήκους
Πέμπτη 25 Ιουλίου, στις 21:30	Αρκουδάτρυπα (Στέργιος Ντινόπουλος & Χρυσιάννα Παπαδάκη, Ελλάδα, 38') Ανορθόδοξος (Κωνσταντίνος Αντωνόπουλος, 23') Φως εκ Φωτός (Νεριτάν Ζιντζιρία, 13') • Θερμοκήπιο (Γιώργος Γεωργακόπουλος, 18')
Παρασκευή 26 Ιουλίου, στις 21:30	3ο Zagori Planet, το διαγωνιστικό τμήμα του Zagoriwood
Σάββατο 27 Ιουλίου, στις 21:30	« Η Ανατομία μιας Πτώσης » της Ζιστίν Τριέ. Μια δυνατή ταινία που απέσπασε πέραν τον Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ Καννών
Κυριακή 28 Ιουλίου, στις 21:30	Προβολή ταινιών Εργαστηρίου 1, Από την Ιδέα Ως την Ταινία

Οι διοργανωτές, στην ανακοίνωσή τους, σημειώνουν ότι το καφενείο της πλατείας δεν λειτουργεί προς το παρόν, οπότε καλό είναι ο κάθε θεατής να έχει μαζί του ό,τι χρειάζεται (νερό, φαγητό κτλ).

LIVE

28 ΙΟΥΛΙΟΥ

Βασίλης Κώστας+ Σωκράτης Σινόπουλος στην Ελεούσα

Δύο σημαντικοί μουσικοί –ο γιαννιώτης λαουτίστας και συνθέτης Βασίλης Κώστας, υποψήφιος για Grammy 2023, και ο διεθνώς αναγνωρισμένος μουσικός στην πολιτική λύρα Σωκράτης Σινόπουλος- δίνουν μια μουσική παράσταση την Κυριακή 28 Ιουλίου, στις 21:00, στην πλατεία του Δημαρχείου Ζίτσας, στην Ελεούσα. Είσοδος ελεύθερη. Υπό την αιγίδα και την υποστήριξη του Δήμου Ζίτσας.

29 ΙΟΥΛΙΟΥ

Συναυλία με τη Συμφωνική Ορχήστρα Νέων του Μακάο

Η Συμφωνική Ορχήστρα Νέων του Μακάο υπό τη διεύθυνση του Stephen Lam Lik Hin θα εμφανιστεί στο αρχαίο θέατρο Δωδώνης, στο πλαίσιο του 8ου Φεστιβάλ Δωδώνης, στις 29 Ιουλίου, στις 21:00. Στην ορχήστρα θα μετέχουν 70 μουσικοί και η σολίστ Jessica Hoi Yan Ching. Θα ακουστούν, μεταξύ άλλων, έργα των Βέμπερ, Βάγκνερ και Μπετόβεν. Είσοδος δωρεάν με δελτία εισόδου. Δεν έχει ανακοινωθεί ακόμα από όπου θα γίνεται η παραλαβή των δελτίων εισόδου.

ΧΟΡΟΣ

27 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Βασιλιάς Ληρ» στο Μονοδένδρι

Στο πλαίσιο του νέου φεστιβάλ «Vikos Festival» που θα γίνει στο Μονοδένδρι, στο υπαίθριο θέατρο «Άγγελος Κίτσος», στις 27 Ιουλίου, στις 21:00, ανεβαίνει το θεατρικό έργο του William Shakespeare σε χοροθεατρική flamenco εκδοχή. Την σκηνοθεσία έχει κάνει ο Σταύρος Λίτινας. Είσοδος ελεύθερη.

ΘΕΑΤΡΟ

22 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Δον Κιχώτης»

Ο «Δον Κιχώτης» του Θερβάντες, σε σκηνοθεσία Γιάννη Μπέζου, έρχεται στα Γιάννενα, στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ, τη Δευτέρα 22 Ιουλίου, στις 21:30. Στον ρόλο του Δον Κιχώτη ο Βλαδίμηρος Κυριακίδης. Τον Σάντσο υποδύεται ο Θανάσης Τσαλαμπάσης, τη Δουλτσινέα η Νάντια Κοντογεώργη και τη Μαρτιτόρνα η Παρθένα Χοραζίδου. Μαζί τους: Γιώργος Χατζής, Σταύρος Μαρκάλας, Ελευθερία Κοντογεώργη, Χρήστος Πούλος – Ρένεσης, Γιάννης Βαρβαρέσσος, Νικίτα Ηλιοπούλου, Ιωάννα Ανεμογιάννη. Εισιτήριο: 25 ευρώ, 20 ευρώ το μειωμένο (more.com).

26 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Ορέστεια»
του Αισχύλου

Η «Ορέστεια» του Αισχύλου από το Εθνικό Θέατρο, σε σκηνοθεσία Θ. Τερζόπουλου ανεβαίνει στο αρχαίο θέατρο της Δωδώνης, στις 26 Ιουλίου, στις 21:00, στο πλαίσιο του 8ου Φεστιβάλ Δωδώνης. Το εισιτήριο κοστίζει 15 ευρώ. Δημότες Δωδώνης: 5 ευρώ. Άνεργοι δημότες Δωδώνης: ελεύθερη είσοδος. Ελεύθερη είσοδος ισχύει και για παιδιά κάτω των 12 ετών και για ΑμεΑ. Προπώληση εισιτηρίων: ticketservices.gr.

27 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Η κυρά της Ρω»
στο Μονοδένδρι

Στο πλαίσιο του νέου φεστιβάλ «Vikos Festival» που θα γίνει στο Μονοδένδρι, στο υπαίθριο θέατρο «Άγγελος Κίτσος», στις 27 Ιουλίου, στις 21:00, ανεβαίνει η θεατρική παράσταση «Η κυρά της Ρω». Μια παράσταση που βασίζεται στο ομώνυμο βιβλίο του βραβευμένου συγγραφέα Γιάννη Σκαραγκά, σε σκηνοθεσία Σταύρου Λίτινα. Στον μονόλογο η Φωτεινή Μπαξεβάνη. Είσοδος ελεύθερη.

26 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Διάλεξε τον θάνατό
σου, αγάπη μου»

Η θεατρική παράσταση «Διάλεξε τον θάνατό σου, αγάπη μου» έρχεται και στα Γιάννενα, στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ, στις 26 Ιουλίου, στις 21:30.

Πρόκειται για το νουάρ έργο του Ρομπέρ Τομά σε διασκευή και σκηνοθεσία των Θανάση Παπαθανασίου και Μιχάλη Ρέππα, με την Κάτια Δανδουλάκη στον πρωταγωνιστικό ρόλο. Μαζί της η Άννα Μαρία Παπαχαράλαμπος, η Πηνελόπη Αναστασοπούλου, ο Γιώργος Γεροντιδάκης και ο Πάνος Σταθακός. Εισιτήριο: 23 ευρώ, 18 ευρώ το μειωμένο

29 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Σόδες και ασπιρίνες»

Για τη σκηνή ετοιμάζεται η καλοκαιρινή παραγωγή του ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων «Σόδες και Ασπιρίνες» του Μιχάλη Κοβανίδη σε σκηνοθεσία (και χορογραφία) Όλγας Ζήση.

Η παράσταση θα κάνει πρεμιέρα στις 29 Ιουλίου, στις 21:15, στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ.

Η υπόθεση: Οι ήρωες, άνθρωποι «της διπλανής πόρτας», έρχονται αντιμέτωποι με τις δικές τους ιστορίες και δημιουργούν πλοκή ανατροπών και γέλιου. Πέντε πρόσωπα θα κάνουν το παν για να δικαιωθούν μέσα από μια σύγκρουση για γέλια και κλάματα. Παίζουν: Μαρία Κατσουλίδη, Φάνης Κοσμάς, Γιάννης Κοτσαρίνης, Λεωνίδα Μικρόπουλος, Νίκος Σφαιρόπουλος, Χορεύει η Χαριτίνα Κούκου.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Αλληγορίες από τον Καζαντζάκη

**Ο ΘΕΟΣ ΦΤΑΙΕΙ, ΠΟΥ
ΕΚΑΝΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
ΤΟΣΟ ΩΡΑΙΟ: ΑΛ-
ΛΗΓΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ**
ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΚΕΔΡΟΣ

Κανένας συγγραφέας στις ημέρες μας, σε όποιο βάθρο κι αν έχει υπερυψωθεί, δεν μπορεί να παραμείνει ανέγγιχτος, αποζητώντας τον θρόνο του ιερού τέρατος. Αυτό είναι το συμπέρασμα από το καινούργιο μυθιστόρημα του Βαγγέλη Ραπτόπουλου με τον μακρόσυρτο τίτλο «Ο Θεός φταίει, που έκανε τον κόσμο τόσο ωραίο. Αλληγορίες από τον Καζαντζάκη». Το βιβλίο κυκλοφορεί από τον Κέδρο και εντάσσεται στις σελίδες του πάνω από 250 αλληγορίες του παγκοσμίως αναγνωρισμένου Κρητικού. Ο Ραπτόπουλος δεν θέλει, βεβαίως, να υπονομεύσει τον Καζαντζάκη. Αλλά το ακριβώς αντίθετο: να τον προβάλλει σε νεόκοπα συμφραζόμενα και να τον αποθεώσει. Δηλώνοντας ανοιχτά τον θαυμασμό του για το καζαντζακικό έργο, που όπως δηλώνει στο επίμετρό του, έχει επηρεάσει τη συγγραφική του πορεία, ακόμα κι αν κάτι τέτοιο δεν είναι εύκολα ορατό, ο Ραπτόπουλος δοκιμάζει, παρόλα αυτά, να παρέμβει ευθέως και κατά ρητό τρόπο στα χωρία, τα οποία επιλέγει: από τη μια εγκλιματίζοντας τη γλώσσα τους στο σύγχρονο εκφραστικό αίσθημα και από την άλλη τροποποιώντας τη σύνθεση και τη δομή τους. Τα χωρία εμπλουτίζονται επιπροσθέτως με ένα νεότευκτο μυθοπλαστικό πρόσωπο, το οποίο δεν είναι άλλο από τον ίδιο τον Καζαντζάκη.

Να υπενθυμίσω πως ο Ραπτόπουλος έχει συνομιλήσει κατ'επανάληψη με συγγραφικά αρχέτυπα της νεοελληνικής λογοτεχνίας. Στο μυθιστόρημα «Η απίστευτη ιστορία της Πάπισσας Ιωάννας» (2000) επανέρχεται στον Εμμανουήλ Ροΐδη ενώ στο μυθιστόρημα «Μοιρόλα3» (2014) κοιτάζει προς την Πηνελόπη Δέλτα. Και να μην παραλείψουμε το μυθιστόρημα «Αρχαία συνταγή: Ηρόδοτος, Ηράκλειτος, Λουκιανός» (2006) και τις ιστορίες του Ηροδότου, τους διαλόγους του Λουκιανού και τα ηρακλείτεια αποσπάσματα που εγγράφονται στο εσωτερικό του. Στο μυθιστόρημα «Ανέγγιχτη» (2022) ο Ραπτόπουλος αρχίζει έναν ακόμα κύκλο ενδολογοτεχνικών συνομιλιών, παραλλάσσοντας ή μετατονίζοντας καζαντζακικά μυθιστορήματα όπως τα «Βίος και πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά», «Αναφορά στον Γκρέκο», «Ο Χριστός ξανασταυρώνεται», «Ο Καπετάν Μιχάλης» και «Ο τελευταίος πειρασμός». Θα πρέπει επίσης να προσθέσουμε επιστολές και αποσπάσματα ημερολογίου του Καζαντζάκη, αντλημένα από το βιβλίο της Ελένης Καζαντζάκη «Ο ασυμβίβαστος» ή να συνυπολογίσουμε το πλάγιο φως που πέφτει στην προσωπικότητα της Γαλάτειας Καζαντζάκη, πρώτης συζύγου του Καζαντζάκη.

Η περίτεχνη και δύσκολη δημοτική του Καζαντζάκη με τις επινοημένες λέξεις και δυσπρόφερτες λέξεις της τόσο στην «Ανέγγιχτη» όσο και στο «Ο Θεός φταίει, που έκανε τον κόσμο τόσο ωραίο» αποκτά καθημερινή και σχεδόν φυσική ανάσα, δείχνον-

τας μια από τις πιθανές αιτίες για τη διεθνή και πολύχρονη επιτυχία των καζαντζακικών μυθιστορημάτων. Κι έτσι, όχι μόνο παίρνουμε μια ιδέα για το πώς μπορεί να είναι ο Καζαντζάκης απαλλαγμένος από τη βαριά γλωσσική του αρματωσιά, αλλά και έχουμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε την τύχη του σε ένα σύγχρονο ελληνικό μυθιστόρημα βασισμένο στα μυθιστορηματικά και τα ταξιδιωτικά του κείμενα ή στα γράμματα, τα οποία αντίλλασε με διαφόρους. Παραμύθια, ανέκδοτα, παράξενα αστεία, μύθοι, συγκαλυμμένα διεθνή ζητήματα, παραδοσιακά νήματα ή ονειρικές καταστάσεις με παραπομπές στην ελληνική αρχαιότητα, στη νεότερη ελληνική ιστορία και στην τοπική ιστορία των επαναστάσεων της Κρήτης - κι ακόμα, ιστορίες από τους βίους αγίων. Τα χωρία έχουν υψηλό βαθμό αυτονομίας και η τυχαία διαδοχή τους δεν επηρεάζει τη λειτουργικότητά τους, αν δεν τους δίνει ένα ξεχωριστό βάρος, μια και τοποθετημένα σε άλλα συμφραζόμενα δεν αποκλείεται να έχουν διαφύγει από την προσοχή του αναγνώστη.

Τι έχουν να μας πουν οι αλληγορίες του Καζαντζάκη; Μα, περίπου όσα ξέρουμε και από τον συγγραφικό του κόσμο, κόσμο ο οποίος απόκτησε σάρκα και οστά ήδη από την «Ασκητική». Ο Καζαντζάκης δεν πιστεύει στο αγαθό θεϊκό πρόταγμα της χριστιανοσύνης, μολονότι ο Χριστός επανέρχεται τακτικά στον νου του. Ο Θεός βρίσκεται μέσα στον εγκόσμιο βόρβορο (δεν φοβάται την αταξία, τη διάλυση, τη φθορά και την πτώση του), έλκοντας από αυτόν τη δύναμή του. Επιπλέον, ο Θεός δεν είναι υπόσταση, αλλά διάχυτη ζωική ενέργεια και έκσταση. Ο άνθρωπος καλείται τον Θεό μα και τον εαυτό του. Φυσικά, ο δρόμος που θέλει να χαράξει ο Καζαντζάκης για τον άνθρωπο είναι ανηφορικός (δεν είναι τυχαίο πως και το ανέκδοτο μυθιστόρημά του, που κυκλοφόρησε το 2022 από τη Διόπτρα τιτλοφορήθηκε «Ο ανήφορος»).

Η ανηφορική διαδρομή, η αίσθηση μιας επικής μοναξιάς, αλλά και οι μετακομμουνιστικές ιδέες περνούν, αν και με μετριοπαθέστερη ορμή, στις μεταγραφές του Ραπτόπουλου μαζί με την ουτοπία μιας πολιτείας του Χριστού και του Μαρξ, η οποία ευαγγελίζεται ως απαραβίαστα ιδανικά της την ανακούφιση των βασανισμένων, αλλά και την ικανότητα της αρσενικής ομορφιάς να πετάγεται διαρκώς προς τα μπρος σε ένα σύμπαν όπου ο Θεός μοιάζει εκ των προτέρων νεκροζώντανος. Ο Καζαντζάκης θα υπερπροβάλλει εν κατακλείδι το όραμα της τέλει τέχνης και της τέλει ομορφιάς, που διασώζεται ακέραιο, όπως και το σύνολο του συγγραφικού του πνεύματος, στο «Ο Θεός φταίει, που έκανε τον κόσμο τόσο ωραίο». Εδώ, ωστόσο, θα διεκδικήσει την ίδια ώρα και μια νεωτερική ή μεταμοντέρνα χροιά. Κι αυτό είναι το σημαντικότερο.

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Όταν
οι Sonic
Youth
έπαιξαν
βρώμικα

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Το 1992, 21 Ιουλίου, 32 συναπτά έτη πριν δηλαδή, οι Sonic Youth είχαν ήδη 6 άλμπουμ το ενεργητικό τους.

Επίσης, είχαν ήδη γράψει το Goo και κυρίως, το Daydream Nation, επανακαθορίζοντας τον post punk ήχο των '80s.

Στα '90s όμως, υπήρξε το grunge και οι Youth δεν ήταν από τις μπάντες που ακολουθούν το ρεύμα του ποταμού, καθότι μουσικοί σολομοί.

Έτσι λοιπόν, κυκλοφόρησαν το Dirty, δημιουργώντας μια πυρηνική μουσική τριλογία.

Καταρχάς, έφτιαξαν το άλμπουμ με τον Μπουτς Βιγκ, που εκτός από ντράμερ των Garbage, ήταν και παραγωγός σε μια μπάντα από το Σιάτλ, η οποία ένα χρόνο πριν είχε βγάλει ένα δίσκο με τον

τίτλο, σε αργκό σύγχρονα τσατ ελληνικά, «δγμτ». Το Dirty λοιπόν είναι ένας από τους κορυφαίους δίσκους του «εναλλακτικού» ροκενρόλ.

Εκτός από τον σκληρό, ξεκούρδιστο ήχο των Sonic Youth όμως, πλέον είχε και το «άγγιγμα» της επιτυχίας, καθώς ο δίσκος ξεπέταγε σινγκλς που ανέβαζαν τη στάθμη αναγνωρισιμότητας του γκρουπ, πάνω από τα underground ίσαλα.

Το 100%, το τρομερό Youth Against Facism (Song I hate), το Drunken Butterfly και ίσως το κορυφαίο τους κομμάτι, το Sugar Kane, «πήγανε» το άλμπουμ για πάνω από δύο χρόνια και το οδήγησαν σε μια από τις επικότερες περιόδους, που αποτυπώθηκε ανάγλυφα στο ντοκιμαντέρ The year punk broke του Ντέιβ Μάρκι (όπου το βρείτε, δείτε το).

Το 100% έδωσε και το πρώτο βίντεο κλιπ της μπάντας, το οποίο το έφτιαξαν οι Τάμρα Ντέι-

βις και ο Σπάικ Τσόνζι. Αν δεν σας λένε κάτι τα ονόματα, η πρώτη είναι η τύπισσα πίσω από το καλτ αριστούργημα «Μπίλι Μάντισον» και πρώην σύζυγος του Mike D των Beastie Boys, ο δε Τσόνζι είναι ο «Στο μυαλό το Τζον Μάλκοβιτς», Adaptation, Where the Wild things Are. Επίσης, είναι ο τύπος που φιλμάρει, καβάλα σε ένα σκέιτμπορντ, πριν καν εφευρεθεί η πρώτη action camera, ενώ ένας από τους τύπους που εμφανίζεται στο βίντεο κλιπ να σκεϊτάρει είναι ο Τζέισον Λι, που το όνομά του είναι επίσης Ερλ. Τέλος, για να συμπληρωθεί η γενική φασάρα, η Κιμ (Γκόρντον) παίζει με δανεικό μπάσο, του Κιάνου (Ριβς). Κάπως έτσι δημιουργήθηκε ένας δίσκος που περιέκλεισε το «πνεύμα των 90s», τόσο καλά, όσο το κατάφεραν το Nevermind, το Siamese Dream, η Bossanova των Pixies και το πρώτο των RATM.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Οι 10 καλύτερες ταινίες

Υπάρχουν άνθρωποι, που έγραψαν τη δική τους ιστορία, αλλά έγιναν πασίγνωστοι σε όλο τον κόσμο μόνο όταν η ζωή τους πέρασε στη μεγάλη οθόνη. Βεβαίως, υπάρχουν και οι κινηματογραφικές βιογραφίες που καταπιάνονται με διάσημους και που δεν έχουν την ανάγκη της οθόνης, αλλά παρόλα αυτά ελκύουν το ευρύτερο κοινό και πολλές φορές διαψεύδοντας τις προσδοκίες. Ειδικά τις τελευταίες δεκαετίες, οι βιογραφικές ταινίες είναι ιδιαίτερα διαδεδομένες και κυρίως, από την πλευρά του Χόλιγουντ, αφού αποτελούν μια σίγουρη επιλογή, λόγω του ενδιαφέροντος που προκαλούν στους θεατές, αλλά και ως μια εύκολη λύση, με δεδομένο το πρόβλημα που παρατηρείται για πρωτότυπα σενάρια. Μόνο την τελευταία χρονιά είχαμε, μεταξύ των άλλων, τις ταινίες που αφορούσαν τους Οπενχάιμερ, Ναπολέοντα, Μπερναίνι, Φερνάντο και πριν από λίγες εβδομάδες του Φρόνιτ.

Τις περισσότερες φορές οι βιογραφικές ταινίες βασίζονται στη ζωή και το έργο των προσωπικοτήτων ή σε πραγματικά περιστατικά και βεβαίως, στις ερμηνείες των πρωταγωνιστών που τους υποδύονται. Επί το πλείστον είναι αδιάφορες, ακαδημαϊκά γυρισμένες, στρογγυλεμένες, μία σύνοψη της Wikipedia, με την έγκριση συγγενών και εταιρειών που έχουν τα δικαιώματά τους, όταν πρόκειται για καλλιτέχνες, χωρίς να αναζητούν την αλήθεια πίσω από τα γεγονότα. Στην αντίθετη ακριβώς, πλευρά, υπάρχουν ταινίες που πραγματικά αξίζουν να κρατήσουμε για πάντα στη μνήμη μας, έργα τέχνης που ανανεώνουν το ενδιαφέρον για τα πρόσωπα που αναφέρονται.

Ακολουθούν δέκα από τις σημαντικότερες δημιουργίες - κινηματογραφικές βιογραφίες, που άφησαν εποχή και έγραψαν τη δική τους ιστορία στον κινηματογράφο.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΜΟΤΟΣΙΚΛΕΤΑΣ

ΤΑΙΝΙΑ του βραβευμένου Βραζιλιάνου σκηνοθέτη Βάλτερ Σάλες, για τον Τσε Γκεβάρα, σε αργεντινική και διεθνή συμπαραγωγή του 2004. Το ιδιαίτερος καλογυρισμένο φιλμ, που κρατά το μέτρο και αποφεύγει τις υμνολογίες, αφηγείται το μακρύ ταξίδι του νεαρού Ερνέστο Γκεβάρα με τον φίλο του Αλμπέρτο, με μια παλιά μοτοσικλέτα, με την οποία διασχίζουν τη Νότια Αμερική. Το στόρι δεν περιλαμβάνει τα κατορθώματα του μεγαλύτερου επαναστάτη της Λατινικής Αμερικής, αλλά τις βαθύτερες διαπιστώσεις που έκανε για τα προβλήματα της ηπείρου. Έξοχοι οι δύο πρωταγωνιστές Γκαέλ Γκαρσία Μπερνάλ (Γκεβάρα) και Γκαέλ Γκαρσία Μπερνάλ (Αλμπέρτο).

AMADEUS

ΤΕΡΑΣΤΙΑ επιτυχία του 1984, που γύρισε ο Μίλος Φόρμαν και κέρδισε οκτώ από τα έντεκα Όσκαρ για τα οποία προτάθηκε - μεταξύ των οποίων καλύτερης ταινίας, σκηνοθεσίας και Α' Ανδρικού Ρόλου. Η ταινία που αφορά τον Μότσαρτ, είναι βασισμένη στο θεατρικό έργο του Αλέξανδρου Πούσκιν «Μότσαρτ και Σαλιέρι» και την αντιπαλότητα μεταξύ των δυο συνθετών. Το φιλμ, που διαθέτει υπέροχες μουσικές, αξιοθαύμαστα σκηνικά και κοστούμια, βρίθει ανακριβειών, αλλά είναι απολαυστικό και αναδεικνύει το ιδιοφυές ταλέντο του συνθέτη και τον ανώριμο χαρακτήρα του. Πρωταγωνιστούν οι έξοχοι Τομ Χαλς στον ρόλο του Μότσαρτ και Μάρεϊ Άμπραχαμ στον ρόλο του Σαλιέρι.

TRUMAN CAPOTE

ΤΑΙΝΙΑ που γύρισε το 2006 ο αξιόλογος Αμερικάνος σκηνοθέτης Μπένετ Μίλερ, εξπέρ στις βιογραφίες («Moneyball»), για τον διάσημο εκκεντρικό συγγραφέα Τρούμαν Καπότε. Στιβαρή σκηνοθεσία, προσεγμένη φόρμα μυστηρίου και κοινωνικής αφύπνισης, δημιουργική αφήγηση, που αναδεικνύει την αγωνία του λογοτέχνη να συλλάβει την πραγματικότητα και να τη μεταφέρει στους αναγνώστες του. Το 1959, ο Καπότε ξεκινά μια δημοσιογραφική έρευνα για την τετραπλή δολοφονία μιας αγροτικής οικογένειας στο Κάνσας, συνδέεται με έναν από τους δολοφόνους και αναμένει για πέντε χρόνια την εκτέλεσή του, για να μπορέσει να ολοκληρώσει το περίφημο βιβλίο του «Εν Ψυχρώ». Ο θαυμάσιος Φίλιπ Σέιμουρ Χόφμαν, στον ρόλο της ζωής του, θα κερδίσει τη Χρυσή Σφαίρα, ενώ η ταινία ήταν υποψήφια και για πέντε Όσκαρ.

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ

ΕΠΙΚΟ υπερθέαμα, από τον μεγάλο Ιταλό σκηνοθέτη Μπερνάρντο Μπερτολούτσι που σάρωσε το 1987 στα Όσκαρ, κατακτώντας εννιά χρυσά αγαλματίδια. Αν και ο Μπερτολούτσι είναι μακριά από το σπουδαίο κινηματογράφο («Κονφορμίστας», «1900») θα παραδώσει ένα εικαστικό θαύμα, που στοχάζεται μεγαλοπρεπώς πάνω στη σχέση ατομικού και συλλογικού, αλλά και στη διαβρωτική γοητεία της απόλυτης εξουσίας. Στο επίκεντρό του θα βρεθεί ο Που Γι, τελευταίος αυτοκράτορας της Κίνας, που δεν θα καταλάβει τις ραγδαίες ιστορικές αλλαγές και θα βρεθεί στη φυλακή από τον Κόκκινο Στρατό. Υπόδειγμα αφήγησης και παραγωγής, αλλά όχι και της διεισδυτικότητας που είχαν άλλες ταινίες του σκηνοθέτη. Πρωταγωνιστεί ο Τζον Λον.

BRAVEHEART

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ταινία που γύρισε ως σκηνοθέτης ο σαρ Μελ Γκίμπσον, ο οποίος αν δεν τα έσαγαγε με το Χόλιγουντ θα είχε περισσότερες ευκαιρίες να δείξει το ταλέντο του πίσω από την κάμερα. Η επική και εξάκως περιπετειώδης ταινία, που του χάρισε το Όσκαρ σκηνοθεσίας, εξιστορεί τη ζωή του Σκοτσέζου πολεμιστή Ουίλλιαμ Ουάλλας, ο οποίος ήταν ο ηγέτης στον Πρώτο Πόλεμο Ανεξαρτησίας από τους Άγγλους ενάντια στον Εδουάρδο Α΄. Εξαιρετικές σκηνές μάχης, θαυμάσια αφήγηση, ψαγμένο σενάριο, ο Μελ στο στοιχείο του και ένα αξιολογότερο καστ από δίπλα.

ΓΚΑΝΤΙ

ΔΙΑΣΗΜΗ επική υπερπαραγωγή του Ρίτσαρντ Ατένμπορο, για τον μεγάλο Ινδό ηγέτη Μαχάτμα Γκάντι, ο οποίος κατατρόπωσε τους Βρετανούς αποικιοκράτες σχεδόν αναίμακτα, χωρίς να προδώσει την προσωπική του φιλοσοφία και να απαρνηθεί τον λιτό τρόπο ζωής του. Η καρταστική ταινία, που κέρδισε οχτώ Όσκαρ, ανάμεσά τους και όλα τα κορυφαία, θα διακριθεί για την άρτια παραγωγή και τον χειρισμό 300.000 κομπάρσων, την καλλιτεχνική διεύθυνση, τα υπέροχα σκηνικά, τη μουσική του Ραβί Σανκάρ και βεβαίως, την εμπνευσμένη σκηνοθεσία του Ατένμπορο. Αξιοθαύμαστος στον ομώνυμο ρόλο ο Μπεν Κίνγκλεϊ.

ΛΟΡΕΝΣ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΑΣ

Η ΚΛΑΣΙΚΗ επική δημιουργία του Ντέιβιντ Λιν που απέσπασε επτά Όσκαρ, μεταξύ των οποίων, αυτά της καλύτερης ταινίας, σκηνοθεσίας, Α' Ανδρικού Ρόλου και έκανε σαρ πρώτου μεγέθους τον Πίτερ Ο'Τουλ. Η ιστορία αφορά τον Βρετανό αρχαιολόγο, στρατιωτικό και συγγραφέα Τόμας Έντουαρντ Λόρενς, ο οποίος κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου ανέλαβε να κατασκοπεύσει τον άτακτο στρατό των αραβικών φυλών και κατάφερε να τους ενώσει απέναντι στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Ένας ποταμός εικόνων που πάλλονται από τη δύναμη και το μυστήριο της ερήμου, ένα εικαστικό μνημείο, ένα έργο ανεξίτηλο στους αιώνες. Εκτός από τον Πίτερ Ο' Τουλ, παίζουν και οι Άλεκ Γκίνες, Ομάρ Σαρίφ, Άντονι Κουίν, Τζακ Χόκινς.

Η ΛΙΣΤΑ ΤΟΥ ΣΙΝΤΛΕΡ

Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ ιστορία του τυχοδιώκτη Όσκαρ Σίντλερ, που θα σώσει περίπου 1.200 Εβραίους από τις θηριωδίες των ναζί, θα μεταφερθεί στη μεγάλη οθόνη διά χειρός Στίβεν Σπίλμπεργκ και θα καταστεί μία από τις καλύτερες ταινίες όλων των εποχών. Έχοντας για διευθυντή φωτογραφίας τον σπουδαίο μάστορα Γιάνους Καμίνσκι, θα κινηματογραφηθεί ευφυώς σε ασπρόμαυρο, με μία ρεαλιστική ματιά, φωτίζοντας το κατάμαυρο της ιστορίας, την απόλυτη κτηνωδία και το τέλος της λογικής. Τα πλάνα του, οι σκηνές και οι μεγαλειώδεις σεκάνς, σε συνδυασμό με το άψογο ντεκουπάζ αλλά και τη φορτισμένη από συγκίνηση, εμβληματική μουσική του Τζον Γουίλιαμς θα αναγκάσουν ακόμη και τους αρνητές του, να υποκλιθούν μπροστά στο μεγαλείο του. Ο Λίιαμ Νίσον στην ερμηνεία της ζωής του, απίστευτος ο Ρέιφ Φάινς στο ρόλο του ψυχοπαθή Γερμανού αξιωματικού, ενώ ο Μπεν Κίνγκλεϊ, υποδύμενος τον λογιστή και μυαλό της επιχείρησης «σωτηρίας ανθρώπων», κρατά το μέτρο και τη συγκινησιακή φόρτιση.

ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ ΚΛΗΜΕΝΤΙΝΗ

Ο ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΑΣ και δάσκαλος Τζον Φορντ το 1946 γύρισε το περίφημο γουέστερν πάνω στο μύθο του λαϊκού ήρωα της Αμερικάνικης Δύσης Γουάιατ Ερπ και την ξακουστή ιστορία για τη μονομαχία στο «Οκ Κοράλ», η οποία έχει μεταφερθεί στη μεγάλη οθόνη πολλές φορές (από τις κορυφαίες η «Μονομαχία στον Πράσινο Βάλτο», με Μπαρτ Λάνκαστερ και Κερκ Ντάγκλας). Αν και «αντρικές» οι ταινίες του Φορντ, πάντα η γυναίκα είχε καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του χαρακτήρα των ηρώων του. Με την «Αγαπημένη μου Κλημεντίνη» θα πάει ένα βήμα παραπέρα, καθώς μεταμορφώνει τον Γουάιατ Έρπ σε ερωτευμένο μαθητούδι. Γιατί μπορεί να ήξερε από όπλα, να μη δειλίαζε πουθενά, να ήταν επιθετικός και ηγετικός, αλλά μπροστά στην αγάπη είναι έτοιμος να παραδοθεί άνευ όρων. Για μια ακόμη φορά, θαυμάσια αφήγηση, εκπληκτικά ασπρόμαυρα πλάνα και ένας μοναδικός Χένρι Φόντα, στον ρόλο του Ερπ.

ΟΡΓΙΣΜΕΝΟ ΕΙΔΩΛΟ

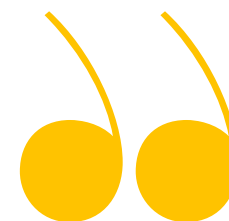
ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΗ μεταφορά της αυτοβιογραφίας του πρωτοπυγμάχου Τζέικ Λα Μότα, που από παγκόσμιος πρωταθλητής κατέληξε να λέει ανέκδοτα σε μπαρ, από τον Μάρτιν Σκορσέζε στην καλύτερη στιγμή της μακράς και πολυσήμαντης σταδιοδρομίας του. Ο Ιταλοαμερικάνος σκηνοθέτης βρίσκεται σε οικείο περιβάλλον και κάνει θαύματα, καθώς αξιοποιεί στον μέγιστο βαθμό την ασπρόμαυρη φωτογραφία του Μάικλ Τσάπμαν, ενώ δικαίως, θεωρείται ως επίτευγμα η ηχητική μπάντα που είναι απόλυτα εναρμονισμένη με το μοντάζ. Ο Σκορσέζε κάνει κομμάτια το «αμερικάνικο όνειρο», ενώ ο Ρόμπερτ Ντε Νίρο, φτάνοντας τα 120 κιλά για τις ανάγκες του ρόλου, θα μπει στο πετσί και το πνεύμα του χαρακτήρα, κερδίζοντας πανάξια το Όσκαρ Α' Ανδρικού ρόλου. Η ταινία αδικήθηκε κατάφωρα στα Όσκαρ, αφού από τις οχτώ υποψηφιότητες, κέρδισε ακόμη ένα, αυτό του μοντάζ.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΩΝ ΗΠΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΥΡΑΥΛΟΥΣ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ψυχροπολεμικοί αντίλαλοι

Η συμφωνία, που δημοσιοποιήθηκε κατά τη διάρκεια της συνόδου κορυφής του NATO στην Ουάσινγκτον, προβλέπει την ανάπτυξη δυνατοτήτων από το 2026, συμπεριλαμβανομένων των SM-6, των Tomahawk και των αναπτυξιακών υπερηχητικών όπλων με μεγαλύτερο βεληνεκές από αυτό που διαθέτουν οι ευρωπαϊκές δυνάμεις.

Ένα σχέδιο που επιτρέπει την ανάπτυξη αμερικανικών πυραύλων μεγάλου βεληνεκούς στη Γερμανία προκάλεσε επαίνους και επιφυλάξεις την Πέμπτη, καθώς οι υποστηρικτές του δήλωσαν ότι καθιστά την Ευρώπη ασφαλέστερη και οι επικριτές του προειδοποίησαν ότι θα μπορούσε να προκαλέσει ανταγωνισμό με τη Ρωσία και να πυροδοτήσει μια νέα κούρσα εξοπλισμών.

Η συμφωνία, που δημοσιοποιήθηκε κατά τη διάρκεια της συνόδου κορυφής του NATO στην Ουάσινγκτον, προβλέπει την ανάπτυξη δυνατοτήτων από το 2026, συμπεριλαμβανομένων των SM-6, των Tomahawk και των αναπτυξιακών υπερηχητικών όπλων με μεγαλύτερο βεληνεκές από αυτό που διαθέτουν οι ευρωπαϊκές δυνάμεις.

Το θέμα θα μπορούσε να αυξήσει τις εντάσεις στον συνασπισμό του καγκελάριου Όλαφ Σολτς και να δώσει τροφή για την προεκλογική εκστρατεία του ακροδεξιού κόμματος Εναλλακτική για τη Γερμανία (AfD) εν όψει των τοπικών εκλογών στην ανατολική Γερμανία τον Σεπτέμβριο, όπου αναμένεται να σημειώσει καλές επιδόσεις.

Η Γερμανία είναι μία από τις πολλές χώρες του

NATO που φιλοξενούν αμερικανικά πυρηνικά όπλα και η εγχώρια αντίθεση σε τέτοιες αναπτύξεις χρονολογείται από την εποχή που η τότε Δυτική Γερμανία ήταν κράτος πρώτης γραμμής κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου.

Η Μόσχα έκανε λόγο για κλιμάκωση και υποσχέθηκε απάντηση.

«Εδώ και καιρό παλεύουμε με το ερώτημα πώς μπορούμε να εξασφαλίσουμε μια αποτρεπτική δύναμη που να διασφαλίζει το έδαφος της δικής μας συμμαχίας, αλλά και της Γερμανίας, με συμβατικές επιλογές», δήλωσε ο Σολτς σε δημοσιογράφους στην Ουάσινγκτον.

«Η απόφαση αυτή έχει ληφθεί εδώ και πολύ καιρό και δεν αποτελεί πραγματική έκπληξη για κανέναν που ασχολείται με την πολιτική ασφάλειας και ειρήνης», πρόσθεσε.

Ο Νιλς Σμιντ, εκπρόσωπος των Σοσιαλδημοκρατών του Σολτς, δήλωσε στο Reuters ότι «πρόκειται για ένα απαραίτητο βήμα για την αποτροπή της Ρωσίας».

Οι συντηρητικοί της αντιπολίτευσης, οι οποίοι - δεδομένης της αντιδημοτικότητας του κεντροαριστερού συνασπισμού του Σολτς - θα μπορούσαν να είναι στην εξουσία όταν αναπτυχθούν οι πυραυλοι, υποστήριξαν επίσης την κίνηση αυτή.

Ωστόσο, ο εταίρος του Σολτς, οι Πράσινοι, παραπονέθηκε ότι δεν είχε ενημερωθεί σωστά για την απόφαση και ότι αυτή έρχεται σε αντίθεση με μια συμφωνία για τον προϋπολογισμό που συμφωνήθηκε μόνο μετά από μακρές και δύσκολες διαπραγματεύσεις.

Το AfD, το οποίο αντιτίθεται στις γερμανικές παραδόσεις όπλων στην Ουκρανία, καθώς μάχεται κατά της ρωσικής εισβολής, και θεωρείται από τους επικριτές ως υπερβολικά φιλικό προς τη Μόσχα, δήλωσε ότι η απόφαση για τους αμερικανικούς πυραύλους καθιστά «τη Γερμανία στόχο».

«Ο καγκελάριος Όλαφ Σολτς δεν ενεργεί προς το συμφέρον της Γερμανίας», δήλωσε ο γγέτης του AfD Τίνο Κρουπάλλα. «Επιτρέπει να πληγεί μόνιμα η σχέση της Γερμανίας με τη Ρωσία και να επιστρέψουμε στο μοτίβο της σύγκρουσης Ανατολής-Δύσης».

Το αριστερό κόμμα Die Linke χαρακτήρισε την απόφαση «εξαιρετικά προβληματική» και θα μπορούσε να ξεκινήσει μια νέα κούρσα εξοπλισμών υπό το πρόσχημα της αποτροπής. Η Σάχρα Βάγκενκνεχτ, η οποία ηγείται ενός νέου αριστερού κόμματος που επίσης αντιτίθεται στην αποστολή όπλων στην Ουκρανία, την χαρακτήρισε «εξαιρετικά επικίνδυνη».